

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

10. Quid significetur; in diebus illis, luud. 17.v.6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

Ad ratio-
nem.

tionem responderet Abulensis q. r. illud, illo tempore, hoc loco non referri ad im-
mediata, sed ad omnia quæ illo libro continentur, q. d. dum fiebant ista, quæ in
hoc libro narrata sunt, insuper accidit, quod dicitur hic de Idolo Michæ. Idem
sentit Lyranus, Carthusianus, Bonfrerius. Addit Salius exemplum Gen. 21.
v. 2. In tempore dixit Abimelech, & morem Ecclesiæ ea verba perpetuo vsurpan-
tis illo tempore, in diebus illis, quæ non referuntur ad tempora proximè antee-
cedentia, sed longe remota.

6. Altera opinio communis est, quæ hanc idololatriam inter obitum Iosue
& Othonielis inferendam ducit. Est Iosephi lib. 5. Antiq. Hebræorum in Seder
Olam, Lyranus, Tostatus, Comestoris, Hugonis Card. Carthusiani, Masij, Gene-
brardi, Marianæ, Bonfrerij in hunc locum. Tornielli an. m. 2594. Petauij an.
211. Saluii 2622. numer. 2. ubi etiam citat Beroaldum, Brugthonum, Codo-
mannum. Nonnulla tamen est inter hos auctores differentia: quidam enim
statim ab obitu Iosue hæc patrata existimant: quorum opinionem refellam
Iud. 8. vers. 31. Tostatus viuente adhuc Calebo: ijs verò libentius assentior,
qui hæc ad eos annos referunt, qui post mortem Seniorum ante seruitutem
eorum sub rege Mesopotamiæ effluerunt, vt tradit Iosephus, Comestor
Carthusianus, Tornellus, Salius, Bonfrerius. Spectat igitur hæc idololatria
partem partem eorum 40. annorum, qui Othonieli adscribuntur, quando
regnum fuit Anarchia, cuius duratio annis Othonielis continetur. Hæc apodi-
ca quidem nõ sunt, cum tamen probabilis nihil occurrat, ob antiquorum
auctoritatem merito retinenda sunt.

2 Opinio
communis.

7. Hinc sequitur minus accuratam videri eorum supputationem, qui Iosue
regnum 14. Senioribus 10. ac anno Periodi Iulianæ 3223. Iosue principatum
referunt: hanc verò de Michæ & Danitis historiam ad annum illius periodi
referunt: sic enim viuentibus adhuc Senioribus Danitæ Idololatriam pu-
blice professi essent, quod mihi duriusculum videtur.

Corollarium

IUDICVM XVII. v. 6.

In diebus illis non erat rex in Israel, sed vnusquisque quod sibi rectum videbatur, hoc fa-
ciat. Hic integer versiculus repetitur ad calcem huius libri: prius autem hemi-
stichium etiam inculcatur initio cap. 18. in diebus illis, non erat rex in Israel, & tribus
Dan quærebant possessionem. Rursus idem caput his verbis concluditur. In diebus illis
non erat rex in Israel. Duo hic occurrunt sequentibus quæstiunculis explicanda.

QVÆSTIO X.

Quid hic significetur in diebus illis.

Hosce dies non nemo ad tempora iudicum, vt à regibus distinguantur
reijcit. Nam licet iudices principatu fungerentur, inquit, h tamen potius hortatu
Quæst. Chron. P. 2. h & consti-

1. Interpre-
ratio.

p.
Philippi

Chronologia
Testamenti

IV
17

Et confilio, quam efficaci imperio & supplicijs ad officium suos cogebant, idque et 7. v. 3. colligi posse existimat, maxime autem ex Iud. 18. v. ultimo, ubi testatur, quo fuit Domus Dei in Silo significari putat illis Scripturæ verba illis non erat rex in Israel, & toto tempore iudicum vsque ad Saulem templum fœderis in Silo permanisse.

2. *Interp. v. modior.*

2. Communior tamen est interpretatio eorum, qui tradunt hic reprobationem latè accipi, vt etiam iudices comprehendit, non tamen omnes, sed vt iunetur sequentia verba: *vnusquisque quod sibi rectum videbatur, hoc faciebatur*, tunc non erat Rex aut Princeps siue Iudex in Israel, qui imperium minus quilibet pro arbitratu viueret: nullus erat qui publica auctoritate corrigeret, & puniret delicta. Ita Lyranus, Tostatus, Tornæus, 2594. num. vltimo. Salianus an. 2622 num. 12, Mariana, Menochius, qui idololum Michæ, Danitarum coloniam ac bellum Beniaminiticam fere tempus referunt, causamque horum malorum censent, quod neque rector esset, qui sua auctoritate improborum licentiam coerceret: tione vtitur etiam Bonfrerius Iud. 17. vers. 1. §. *Secundo*, ubi bene docet triam Michæ & Danitarum sub Iosue aut Calebo non contigisse, vt eam non fuissent toleraturi, & §. *Quarto* non videri tempore aliorum iudicibus eam idololatricam: quia facile inquit, fuit iudicibus litarum animis post salutem ab ipsis allatam bene comparatis idololatricam, in medio Israelis vt pote in tribu Ephraimitica, eandem que vnus domus, publicè tamen notam comprimere, præsertim cum ea & imperio iudices pollerent, neq; dubiam est eos fecisse, siquidem post De Abimelech verò, & posterioribus iudicibus fateri diuersam esse quorum temporibus facile inueniri poterunt, qui impudè falsos Deos auderent. Ex illo verò 1. Reg. 7. colligo Samuelem tanta auctoritate idololatriæ pestem depelleret: quanto magis ipse & alij ipsi similes euuissent: colligo secundo idolum in Danide vsque ad Saulem non tantam ante postulatam Saulem abstulerunt filij Israel Baalim & Ashtaroth & Domino soli. v. 4. Vtrum autem Tabernaculum vsque ad Saulem in Silo nec ne, parum refert ad huius loci interpretationem.

QVÆSTIO XI.

Quando filij Dan urbem Laïs expugnarunt

Conclusio. 1. Communis doctrina urbem istam captam, & eò deductam Danitarum cniã censet illo ferè tempore, quo Michas idolum confluxerat. Hanc sententiam Iud. 18. q. 1. & 3. aliasque sæpius inculcat, ea quæ à cap. 17. inclusit finem huius libri habentur, post mortem Iosue & ante Othonielis